

A. Vishnevskaya. Globalization opportunities in the development of the world.

Summary

The author determines the essence and features of globalization, the formation of preconditions for the adaptation of market actors to global transformations, including taking into account the development of TNCs. The author proved the expediency of using appropriate management tools that would neutralize the threats and provide opportunities for the development of individual states and regions of the world.

Key words: globalization, globalization process, adaptation, world economic space.

*Науковий керівник : Бобровська Н.В., канд. екон. наук,
старший викладач кафедри обліку і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

Коваленко Н.С.

*Магістр 2 курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

ІНСТРУМЕНТ ГАРАНТУВАННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

З метою мінімізації ризиків державного управління особлива увага повинна приділятися фінансово-економічній безпеці, як одному з найважливіших напрямів підвищення (ефективності) оптимальності рішень.

Ключові слова: економічна безпека, фінансовий моніторинг, фінансова безпека.

Механізм управління фінансово-економічною безпекою формується з метою забезпечення оптимального використання усіх можливих заходів з недопущення негативного впливу небезпек, загроз та ризиків. Механізм управління проявляється насамперед за допомогою управлінських відносин, реалізованих шляхом використання відповідних методів на основі принципів управління, рівнів ієрархії.

Фінансовий моніторинг є одним із найбільш ефективних та дієвих інструментів управління системою фінансово-економічної безпеки, який дозволяє оперативно реагувати на динамічні зміни зовнішнього середовища, вдосконалити процес фінансового планування та визначення оптимальних напрямів розвитку [1].

Виявлено, що сутність моніторингу полягає у:

1. необхідності зміщення акцентів контролю над минулими подіями та процесами на передбачення і розробку сценаріїв реагування підприємства на майбутні зміни;

2. необхідності відстеження релевантної інформації про фінансово-господарський стан суб'єкту ринку у режимі реального часу та за умовах інформаційної перенасиченості. Оскільки одним із головних принципів моніторингу є відмова від аналізу надлишкової інформації й аналіз тільки основних чинників та характеристик стану, структури підприємств. Це пояснюється тим, що дані аналізу та обліку можуть не віддзеркалювати реального стану підприємства та окремих його елементів через свідомо внесені

коректування з відома керівництва в інтересах політики фінансової та податкової оптимізації;

3. підвищенні нестабільності зовнішнього середовища, яке вимагає швидкого реагування системи управління, підвищення рівня її адаптації до змін [2].

Отже, фінансовий моніторинг являє собою чітко організовану систему спостереження за виконанням усіх завдань і доручень, передбачених бізнес-планом, який охоплює усі рівні – управління; безперервний нагляд за підконтрольними показниками фінансової діяльності, визначення розмірів відхилення фактичних результатів від прогнозованих і виділення причин таких відхилень; охоплює систему безперервного інформування керівництва про стан всіх сфер діяльності відповідно до затвердженого переліку окремих і загальних показників (стан портфеля замовлень і його відповідності задачам і вимогам фірми, ходу підготовки виробництва і впровадження технологічних та інших інновацій, виконання виробничих програм, дотримання кошторисних витрат на виробництво, виконання інвестиційної програми, фінансового стану фірми, дебіторської та кредиторської заборгованості) [3].

Визначено, що до головних цілей моніторингу відносять:

- оцінка стану і динаміки розвитку суб'єктів ринку;
- виявлення деструктивних тенденцій і процесів розвитку потенціалу суб'єкту ринку;
- визначення причин, джерел, характеру, інтенсивності дії загроз економічної безпеки;
- прогнозування наслідків дії загроз економічної безпеки;
- системно-аналітичне вивчення ситуації і тенденцій її розвитку, що склалася, а також розробка цільових заходів щодо виявлення й зменшенню загроз.

Доведено, що моніторинг, як будь-який процес, складається з послідовних дій, а саме:

- ідентифікація суб'єкту і об'єкту моніторингу;
- формування системи техніко-економічних показників оцінки економічної безпеки суб'єкту ринку з урахуванням специфіки його функціонування;
- збір і підготовка інформації, що характеризує стан об'єкту моніторингу;
- виявлення чинників, що характеризують перспективні напрями розвитку суб'єкту ринку;
- моделювання і формування сценаріїв або стратегій розвитку суб'єктів ринку;
- розрахунок техніко-економічних показників підприємства на всю глибину прогнозного періоду;
- проведення аналізу показників економічної безпеки; розробка пропозицій по попередженню і нейтралізації загроз економічної безпеки суб'єкту ринку.

Відповідно до визначених цілей та завдань фінансового моніторингу доцільним є виокремлення наступних його функцій:

- нагляд за ходом реалізації фінансових завдань, встановлених системою планових фінансових показників і нормативів;
- вимірювання ступеня відхилення фактичних результатів фінансової діяльності від передбачених;
- діагностика негативних зрушень у фінансовому стані підприємства і суттєвого зниження темпів його фінансового розвитку;
- виявлення причин та центрів виникнення відхилень у фінансовому розвитку суб'єкту ринку;
- перевірка відповідності методів управління господарською діяльністю сучасному стану фінансового середовища та ініціація за необхідності зміни методів управління;
- у разі потреби здійснення коригування окремих цілей і показників фінансового розвитку у зв'язку із зміною зовнішнього фінансового середовища, кон'юнктури ринку і внутрішніх умов здійснення господарської діяльності підприємства.

Забезпечення моніторингу фінансової безпеки на підприємстві доцільно розглядати як процес запобігання будь-яких збитків від негативних впливів внутрішніх і зовнішніх чинників на різні аспекти діяльності. Отже, моніторинг може виступати базовим інструментом гарантування фінансово-економічної безпеки на різних рівнях управління (від підрозділу підприємства до державного управління, міждержавного контролю – FATF (Міжнародна група з протидії відмиванню брудних грошей)).

Моніторинг фінансової безпеки підприємства має бути спрямований на забезпечення важливих фінансових пропорцій підприємства, які повинні бути стабільними у процесі його розвитку. Забезпечення стабільності системи фінансової безпеки має відбуватися шляхом підтримки відносно постійних параметрів, які характеризують фінансові інтереси підприємства і відвернення загроз діяльності.

Список використаних джерел:

1. Амосов О. Ю. Формування системи оцінки фінансової безпеки підприємства / Амосов О. Ю. // Економіка та управління. – 2016. – №1. – С. 8-13.
2. Бердар М. Забезпечення фінансової безпеки суб'єктів господарювання/ Бердар М.// Вісник київського Національного університету. – 2017. – №124. – С. 73-76.
3. Біломістна І. І. Механізм забезпечення фінансової безпеки промислових підприємств / Біломістна І. І. // Всеукраїнський науковий журнал: Інноваційна економіка. – 2015. №6. – С. 305-307.
4. Білоус О. В. Сучасна світова фінансово-економічна криза як прояв тотальної кризи системи глобалізму. / О. В. Білоус// Економічний часопис. – 2015. - №21. - С. 3.

N. Kovalenko. Guarantee for financial and economic safety.

Summary

In order to minimize the risks of public administration, particular attention should be paid to financial and economic security as one of the most important directions of optimization (efficiency) of decisions.

Key words: *economic security, financial monitoring, financial security.*

Науковий керівник: Вишнеvsька О.М., доктор економічних наук, професор, декан обліково-фінансового факультету Миколаївського національного аграрного університету, м. Миколаїв, Україна